

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/222/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714211780
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714211780.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci navrhovateľa R. F., W.. XX.XX.XXXX, F. I. X, Y., proti odporcovi Y. F., W.. XX.X.XXXX, F. K. XXX, T. N. M.Á., v konaní o zrušenie výživného na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

Vyživovacia povinnosť žalobkyne voči žalovanému určená naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 23P/204/2011 zo dňa 30.1.2012 sa zrušuje s účinnosťou od 1.9.2014.

Žalobkyni sa proti žalovanému náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 3.9.2014 a doplnenou podaním zo dňa 30.9.2014 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala zrušenia vyživovacej povinnosti na žalovaného, určenej naposledy vo výške 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 1.9.2014 z dôvodu, že žalovaný ukončil vysokoškolské štúdium a od 11.9.2014 pracuje, o čom ju sám žalovaný telefonicky informoval. V čase od 1.9.2014 do 11.9.2014 bol žalovaný evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku ako uchádzač o zamestnanie.

V priebehu konania žalobkyňa na žalobe zotrvala a to aj na pojednávaní dňa 26.2.2015. Náhradu trov konania si proti synovi neuplatňovala.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril jednak písomným podaním z ktorého vyplynulo, že so žalobou súhlasí a rovnako sa aj vyjadril na pojednávaní dňa 26.2.2015, kde predložil aj potvrdenie o ukončení štúdia na Katolíckej univerzite v Ružomberku - Fakulte zdravotníctva.

Mimo výsluchu účastníkov konania súd vykonal dokazovanie čítaním spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 23P/204/2011 a čítaním listín, ktoré účastníci konania pripojili do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

Žalobkyňa je matkou žalovaného. Jej vyživovacia povinnosť bola voči synovi naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 23P/204/2011 zo dňa 30.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.3.2012 a ktorým bola žalobkyňa zaviazaná prispievať na výživu plnoletého syna - žalovaného, výživným v sume 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 1.12.2011. Podľa vyjadrenia účastníkov išlo o poslednú úpravu vyživovacej povinnosti žalobkyne voči žalovanému. Z potvrdenia Katolíckej univerzity v Ružomberku - Fakulty zdravotníctva súd zistil, že žalovaný študoval na tejto vysokej škole od 5.9.2011 do 26.8.2014, kedy štúdium ukončil štátnou skúškou v odbore urgentná

zdravotná starostlivosť. Preukázané bolo zhodnými vyjadreniami účastníkov konania, že žalovaný od 11.9.2014 pracuje.

Nároky žalobkyne súd posudzoval podľa ustanovenia § 62 ods.1 Zákona o rodine (Zákon č.36/2005 Z.z.), z ktorého vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Majúc preukázané, že žalovaný, plnoleté dieťa žalobkyne, ukončil svoju prípravu na povolanie ukončením vysokoškolského štúdia ku dňu 26.8.2014 štátnou skúškou, súd mohol konštatovať, že žalovaný je schopný sa živiť sám a preto vyživovacia povinnosť žalobkyne už voči nemu netrvá. Na návrh žalobkyne potom v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyživovaciu povinnosť žalobkyne voči žalovanému určenú naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, zrušil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa v konaní proti žalovanému bola síce plne úspešná, avšak náhradu trov konania voči žalovanému neuplatňovala a preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa sa proti žalovanému náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.